

O SITUAȚIE TRISTĂ ȘI LEAC PENTRU EA

Ana SOFRONI, dr. conf. univ.

În ziua de azi se citește extraordinar de puțin. În special sînt neglijate cărțile de cultură generală, care dintotdeauna au fost ca un instrument important în opera de zidire sufletească. Componentă indispensabilă a culturii generale, de rînd cu alți factori, precum ar fi patriotismul, educația estetică, cultivarea gustului literar etc., este și *credința omului*, ceea ce înseamnă că și literatura religioasă ce vine să ne apropie tot mai mult de învățătura creștin-ortodoxă, de asemenea este trecută azi cu vederea. Astfel noi înșine, din mare aroganță, ne lipsim de binefacerile lecturii, respingem posibilitatea de a ne ridica intelectul, a ne dezvolta continuu gîndirea, a deveni sensibili la ceea ce e bun și frumos în viață. E ca și cum benevol am semna sentința degradării noastre morale și am admite să ne rostogolim în jos de pe treptele civilizației pe care omenirea a urcat datorită tot cunoștințelor din cărți. Parcă am fi niște drumeți care conștient cotesc de pe un drum bine iluminat ce-ți ușurează mersul, pe unul plin de beznă, hopuros și foarte anevoios de parcurs. La urma urmei, *dăm dovadă de o totală indiferență față de sănătatea sufletului*, de parcă el nu ar valora ceea ce într-adevăr valorează pentru om. Scăpăm din vedere că și sufletul are nevoie de hrana respectivă, precum consumăm produse alimentare zi de zi pentru a ne întări trupește, și nu e bine să-l lăsăm în paragină, ducînd foame și sete de învățăminte prețioase, de cuvinte și fraze alese, de o limbă mustoasă și elevată.

De unde vine oare înstrăinarea aceasta de cuvîntul scris care poate influența enorm faptele omului? Fără îndoială că vrăjmașul bunului creștin ne împinge pe neobservate la așa ceva. El caută în fel și chip să-l sustragă pe om de la lucrurile ce i-ar fi folositoare, „sfătuindu-l” insistent ba să-și caute, în primul rînd, de interesele materiale, ba să se distreze din cale afară. Însă toate acestea, știm noi, cît timp și cît efort necesită! De asemenea știm, că ele te atrag mereu într-o goană fără capăt și fără de sfîrșit. Astfel acel ce se pomenește într-o atare cursă își consumă energia de viață într-un mod cu totul risipitor. Pentru citit, unui asemenea individ, nu-i mai rămîn nici puteri, nici timp, nici interes nu-i apare și nici voință nu-i răsare. Nu-i de mirare deci că îl vezi pe dînsul trecînd nepăsător pe lîngă cărțile de credință, pe lîngă culegerile de cugetări creștine și cele de predici prețioase și de morală înaltă. Pe cînd asemenea cărți ar fi oricînd și pentru orișicine binevenite, fiindcă anume ele ne ajută

să sporim în cele duhovnicești.

Cum am face ca să ne apropiem mai îndrăzneț de cărțile luminii? Cum ar fi ca să le îndrăgim cu adevărat și să le citim cu tragere de inimă? De la început, *să nu ne sfîim să luăm cartea în mîini*. Să încercăm să-i simțim greutatea, indiferent de volumul ce-l are. Apoi să atragem atenție, fie și din curiozitate măcar, la înfățișarea cărții, la faptul cum ea este prezentată poligrafic, de unde se trage și cui îi este adresată. În continuare, luînd cunoștință și de cuprinsul ei, putem considera că prima întâlnire cu încă „*un izvor al înțelepciunii*” a avut loc. Însă nu ne oprim aici, ci mergem mai departe cu alte cîteva mișcări, de

asemenea simple, dar destul de importante și ele: 1) *răsfoim cartea*, reținîndu-ne privirea asupra acelor pagini, care ar părea să ne intereseze; 2) *parcurgem cu ochii alineatele și locurile evidențiate*; 3) căutăm să aflăm *dacă corespunde tematica abordată de către autor realității actuale*. Între timp, datorită particularităților psihologice ale omului, apare *interesul involuntar* față de anumite pasaje din carte. Adesea acest interes involuntar îți trezește dorința de-a pătrunde mai profund în conținutul cărții și atunci, obligîndu-ne voința, cu *interes* deja *voluntar* începem a citi cu atenție. După cum orice început are o desfășurare firească, tot așa și în cazul nostru – cititul fugitiv ar putea să se transforme într-o lectură pasionată, adică în una din cele mai plăcute ocupații ale omului. Și nu numai, pentru că pe cît ea este de plăcută, tot atît și de folositoare devine. Ne alegem deci cu un dublu cîștig și ar fi pur și simplu păcat să ratăm această șansă.

Într-adevăr din orice situație tristă putem găsi ieșire, doar să dorim lucrul acesta. *Să dorim să facem spre binele nostru primul pas, luînd cartea în mîini, apoi cu mult tact, cum îi stă bine unui om cult, să facem toate celelalte mișcări propuse de noi mai sus, pînă am simți necesitatea de a o citi în întregime*. Efectele pozitive nu s-ar lăsa mult așteptate. În lumea de azi, atît de pestriță și dezorientată sub aspect religios, ele cu siguranță ne-ar ajuta să ne întărim în credință.

Ce minunat ar fi să ne vedem cît mai mulți ajunși la înălțimea unui adevărat cult pentru cuvîntul scris cu suflul credinței! Să ne ajute bunul Dumnezeu să devenim adevărați purtători de spiritualitate creștină!

26.12.2011
Brescia (Italia)

